

Evangelische ongelovigen

<http://wayoflife.org/fbns/evangelicalunbelievers.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V. – Update 21-05-2020

De term “Evangelisch” kan vandaag van alles en nog wat betekenen. Er zijn nu ook al “evangelische katholieken”¹. En er zijn nu ook, wat men zou kunnen noemen: evangelische ongelovigen. De term “evangelisch” (Eng. *evangelical*) wordt vandaag frequent toegepast op mensen die **niet** geloven wat Jezus Christus en de apostelen leerden over de natuur van de Heilige Schrift. Dit is een ongelovige geest.

Het woord “evangelisch” is altijd een brede, niet-denominatieve term geweest, maar hij is nog breder geworden vanaf de nieuw- of neo-evangelische beweging in de jaren 1940. Hiervóór verwees de term “evangelisch” ten minste naar hen die de Bijbel als het onfeilbare Woord van God accepteerden en die geloofden in redding door genade alleen, in de noodzaak van wedergeboorte, en in de andere essentiële doctrines van het christelijke geloof. De nieuw-evangelischen rebelleerden tegen bijbelse afscheiding en besloten samen onder hetzelfde juk te komen met ongelovigen in liberale denominaties en seminaries. In plaats van afscheiding, beoefenen zij het dialoog. De Bijbel waarschuwt hiertegen door ons te zeggen: “Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?” (1 Korinthiërs 5:6; Galaten 5:9) en “Dwaalt niet, kwade samensprekingen verderven goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33). De nieuw-evangelischen negeerden Gods waarschuwing en hebben dan ook verderf geogst. Evangelischen hebben de modernisten in de denominaties en theologische instituten niet kunnen redden, maar deze modernisten hebben de evangelischen verdorven.

Vandaag is het bijzonder zeldzaam geworden een bekende evangelische theoloog te vinden die gelooft dat de Bijbel het onfeilbare Woord van God is. Om dit te camoufleren hebben zij dikwijls het valse spel gespeeld van valse leraars door de terminologie te wijzigen. Voor deze evangelische ongelovigen betekenen de termen “onfeilbaar” en “foutloos” niet dat de Bijbel geen fouten bevat! Wanneer zij beweren het gezag van de Bijbel te aanvaarden, dan betekent dat niet dat zij de Bijbel *als geheel* gezaghebbend beschouwen. Wat een verwarring strooit het nieuw-evangelische gewrocht!

WAT IS DE GELOVIGE KIJK OP DE SCHRIFT?

Vooraleer wij de afvalligheid van het neo-evangelisme tegen de Schrift documenteren, moeten wij eerst een fundament leggen voor het maken van een vergelijking. Het enige zekere getuigenis over de Bijbel is dat van de Heer Jezus Christus en de apostelen. De *Way of Life Encyclopedia of the Bible and Christianity* bevat de volgende studie over **wat Jezus Christus leerde over de oudtestamentische geschriften** (het bevat ook een studie over wat de apostelen leerden over het Oude Testament):

1. Christus leerde dat het Oude Testament volmaakt is tot op de letter² (Mattheüs 5:17-18).
2. Christus leerde dat het Oude Testament niet gebroken kan worden (Johannes 10:35). In dit vers spreekt Christus over het gezag van de Schrift. Hij zei dat absoluut niets in de Schrift opzij gezet kan worden of genegeerd. De Schrift is gezaghebbend tot in elk detail. Het Griekse woord voor “gebroken” in Johannes 10:35 is elders vertaald met “ontbinden” (Handelingen 7:33) en “losmaken” (Johannes 11:44). Dus kan geen enkele verklaring in de Schrift afgewezen of terzijde gesteld

¹ Karl Barth noemde zich “evangelisch-katholiek” (1967), want volgens hem moet het woord “protestant” verdwijnen. (<http://www.kc.nl/>).

² “Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota noch één tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied” (Mattheüs 5:18). SV-kantt. 16 over jota: “Dit is de kleinste letter bij de Grieken, gelijk Jod bij de Hebreëen. Christus wil daarmee zeggen dat ook de minste zaak, in de wet geschreven, niet zal vergaan”; en SV-kantt. 17 over één tittel: “Dat is streepje van een letter of puntje”.

worden. Alles zal bewezen worden wáár te zijn. Wat een Boek! Jezus Christus zei dat het volmaakt is. Dit is de doctrine van inerrantie.

3. Christus leerde dat het Oude Testament een door God gepland boek is om als voorbereiding te dienen voor de komst van Christus (Lukas 24:44).

4. Christus leerde dat elk deel van het Oude Testament geïnspireerd is en gezaghebbend: de Wet, de Profeten en de Psalmen³ (Lukas 24:44).

5. Christus leerde dat de oudtestamentische personen, gebeurtenissen en wonderen waar zijn en historisch. Sommige van die oudtestamentische gebeurtenissen en mensen zijn de volgende: de schepping (Markus 13:19), Adam en Eva (Mattheüs 19:4-6; Markus 10:6-7), Kaïn en Abel (Mattheüs 23:35); Lukas 11:50-51), Noach en de vloed (Mattheüs 24:37-39), Abraham (Johannes 8:39-40), De verwoesting van Sodom en Gomorra (Lukas 17:28-29), De vrouw van Lot die omkwam (Lukas 17:32), Mozes en het brandende braambos (Markus 12:26), het manna uit de hemel (Johannes 6:31-32), de koperen slang (Johannes 3:14-15), Jona en de walvis (Mattheüs 12:39-41; Lukas 11:29-32), Ninevé dat berouw kreeg op de prediking van Jona (Lukas 11:32), de koningin van Sheba die Salomo bezocht (Lukas 11:31).

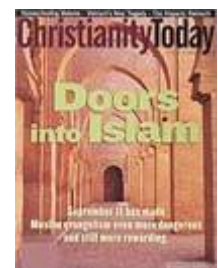
6. Christus leerde dat de oudtestamentische schrijvers diegenen waren die door de Schrift vermeld werden. Toen Hij naar de oudtestamentische boeken verwees liet de Heer Jezus er geen twijfel over bestaan dat de personen waarvan in de boeken sprake is, deze ook geschreven hebben. Volgens de Zoon van God schreef Mozes de boeken van de Wet (Lukas 24:44; Johannes 5:45-47); David schreef de Psalmen die zijn naam dragen (Lukas 20:42); Daniël schreef het boek dat zijn naam draagt (Mattheüs 24:15). Jezus citeerde dikwijls uit het boek Jesaja en zei dat het geschreven was door de historische profeet Jesaja - niet door een onbekende groep mensen. In Johannes 12:38-41 citeerde Christus uit beide belangrijkste delen van het boek Jesaja en zei dat ze beide geschreven waren door dezelfde Jesaja. Dit maakt komaf met de moderne mythe dat het boek Jesaja het product was van meer dan één schrijver.

Evangelische theologen praten veel over “theorieën van inspiratie”. Voor hen is de leer van de onfeilbaarheid van de Bijbel niet meer dan een andere “theorie”. Een grote onwaarheid is dit! De leer van de onfeilbaarheid van de Schrift is een absoluut feit, omdat het bevestigd wordt door de onfeilbare Zoon van God, Jezus Christus. Elke zienswijze op de Schrift die daarin fouten toelaat is een ongelovige leugen die direct ontkent wat Christus leerde. Geen man of vrouw kan een gelovige genoemd worden wanneer hij of zij datgene wat Christus bekrachtigde in vraag stelt.

Spijtig genoeg is de “evangelische” wereld gevuld met ongelovigen.

CHRISTIANITY TODAY PROMOOT EVANGELISCHE ONGELOVIGEN

Het magazine *Christianity Today* weerspiegelt de afvalligheid van het Nieuwe Evangelisme. Dat magazine zou eigenlijk *New Evangelicalism Today* moeten heten. Van bij haar aanvang is het een van de belangrijkste stemmen geweest van het Nieuwe Evangelisme. Alle stichters en leiders van het Nieuwe Evangelisme werden geassocieerd met en onder de aandacht gebracht in *Christianity Today*. Inbegrepen zijn Billy Graham, Harold Ockenga, Kenneth Kantzer, Carl F.H. Henry, J.I. Packer, en Harold Lindsell. (Ten minste drie van de redacteurs van *Christianity Today* zijn Rooms-katholieken: Robert L. Wilken is een correspon-

³ Het Oude Testament heeft bij de Joden de naam **TeNaCh**:

1. Torah (Wet): Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium. (Eerste 5 boeken van de bijbel).

2. Nebiim (Profeten)

- Vroege profeten: Jozua, Richteren, (1+2) Samuël, (1+2) Koningen.

- Late profeten: Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Zacharia, Maleachi.

3. Chetubim (Geschriften)

- Psalmen, Job, Spreuken.

- Ruth, Hooglied, Prediker, Klaagliederen, Ester (Megillot - feestrollen).

- Daniël, Ezra, Nehemia, (1+2) Kronieken.

De Geschriften begonnen met het Boek Psalmen, vandaar dat Jezus sprak van “de Wet, de Profeten en de Psalmen”.

dent, en Richard John Neuhaus en Michael Novak zijn adviserende redacteurs.)

De uitgave van 8 februari 1999 van *Christianity Today* documenteert de beangstigende afvalligheid van het Nieuw Evangelisme. Tien mannen en vrouwen worden daarin in blinkende termen beschreven als briljante theologen en verdedigers van het geloof en dat zij in onze dagen de hoop van het Christendom zijn. Vijf van dezen worden genoemd in het hoofdartikel “Inside CT” door Michael Maudlin, de hoofdredacteur. De andere vijf komen voor in het omslagartikel met de titel “The New Theologians” (De nieuwe theologen).

Het hoofdartikel van Maudlin bluft ermee dat “nooit eerder in de 20ste eeuw de kerk zoveel hooggekwalificeerde, gelovige geleerden heeft vergaard om onze Schriften en theologie te verlichten, en onze tradities en ons kerkelijk werk”. Wie zijn die “gelovige geleerden”? Hij noemt er vijf: Craig Blomberg, Bruce Metzger, Edwin Yamauchi, Ben Witherington III, en D.A. Carson.

Maudlins definitie van “gelovig” is eigenaardig.

Neem **BRUCE METZGER**⁴, bijvoorbeeld. Hij is een Princeton Theological Seminary professor, een redacteur van het Griekse Nieuwe Testament van de United Bible Society, en is hoofd van het RSV⁵-vertalingscomité van de Nationale Raad van Kerken in the V.S. Toen die voor het eerst verscheen in 1952 werd de Revised Standard Version veroordeeld voor zijn modernisme.

Metzger was ook de voorzitter voor de *Reader's Digest Condensed Bible* en schreef de inleiding voor elk Bijbelboek van deze verminkte versie van de Bijbel. Hierin stelt Metzger het auteurschap, de traditionele datering en de bovennatuurlijke inspiratie in vraag van de boeken die geschreven werden door Mozes, Daniël en Petrus, en op vele andere manieren geeft hij blijk van zijn liberale, ongelovige hart. Beschouw hierna drie voorbeelden:

Genesis: “Bijna alle moderne geleerden zijn van mening dat, net zoals de andere boeken van de Pentateuch, Genesis een composiet is van verschillende bronnen en tradities belichaamt die in sommige gevallen teruggaan tot Mozes”. (Metzgers inleiding op Exodus).

Exodus: “Zoals in het geval van Genesis werden er vele strengen van literaire traditie, sommige erg oud en andere zo laat als de 6de eeuw v.C., verenigd in de opmaak van de boeken”. (Metzgers inleiding op Exodus).

Deuteronomium: “Zijn samenstelling wordt algemeen gedateerd op de 7de eeuw v.C., maar rust op een veel oudere traditie, deels uit Mozes' tijd”. (Metzgers inleiding op Deuteronomium).

Deze uitspraken zijn ongelovige uitspraken. Het zijn regelrechte leugens en ketterijen. Bruce Metzger is een ongelovige ketter. De Heer Jezus Christus en de apostelen zeiden ons dat de Pentateuch geschreven werd door de historische Mozes. Het is geen compilatie die gradueel vorm kreeg over vele eeuwen. Terloops gezegd: Mozes wordt in de Bijbel 843 keer genoemd.

Wij weten dat Mozes de Pentateuch schreef wegens de volgende simpele redenen:

1. De boeken zelf beweren te zijn geschreven door Mozes (Exodus 24:4,7; 34:27-28; Numeri 33:2; Deuteronomium 1:1-5; 4:4-5; 31:9-12,24-26). Indien Mozes de Pentateuch niet schreef dan is de Bijbel een absolute leugen van bij het begin.
2. Andere oudtestamentische boeken beweren dat Mozes de Pentateuch schreef (Jozua 1:7; 8:30-35; Rechters 3:4; 1 Koningen 2:3; 2 Koningen 14:6; 22:8-11; 23:21-25; Ezra 3:2; Nehemia 8:1; 9:14; Daniël 9:11; Maleachi 4:4). Indien Mozes de Pentateuch niet schreef waren al deze schrijvers ofwel misleid ofwel leugenaars. In beide gevallen zijn wij dus opgescheept met een hopeloos, onbetrouwbaar boek, dat niet het Woord van God is.

⁴ Dr. BRUCE METZGER - is professor Emeritus van het Nieuwe Testament aan het Princeton Theological Seminary, waar hij 46 jaar les gaf. Hij was voorzitter van de New Revised Standard Version Bible Translation comité. Hij is de auteur/redacteur van 40 boeken. Over de jaren werd dr. Metzger uitgenodigd om academische lezingen te geven in meer dan 100 colleges, seminaries en universiteiten in Noord- en Zuid-Amerika, Europa, Australië, Nieuw-Zeeland, Korea, Japan, en Zuid-Afrika.

⁵ De Revised Standard Version (RSV) is een modernistische (verminkte) vertaling van de Bijbel.

3. Het Nieuwe testament beweert dat Mozes de Pentateuch schreef. Mozes wordt in het Nieuwe Testament 80 keer genoemd (Markus 12:26; Lukas 16:29-31; 24:27 [Mozes' geschriften worden de Schrift genoemd]; 24:44; Johannes 1:17; 5:45-47; 8:5; Handelingen 15:21; 2 Korinthiërs 3:15).

De Heer Jezus Christus citeerde uit elk deel van de Pentateuch: Genesis (Mattheüs 19:4-6; 24:37-39); Exodus (Markus 12:26 citeert Exodus 3:6); Leviticus (Mattheüs 8:4 citeert Leviticus 14:1-32); Numeri (Johannes 3:14-15 citeert Numeri 21:8, 9 en Johannes 6:31-32 citeert Numeri 11:6-9); Deuteronomium (Markus 10:4-5 citeert Deuteronomium 24:1).

Het modernisme van Metzger blijkt ook uit de aantekeningen in de *New Oxford Annotated Bible RSV* (1973). Metzger was hiervan mederedacteur, samen met Herbert May. Die bijbel verscheen eerst in 1962 als de *Oxford Annotated Bible* en was de eerste protestantse geannoteerde (van aantekeningen voorzien) editie van de Bijbel die ter goedgekeurd werd voorgelegd aan de Rooms-katholieke autoriteiten. Hij kreeg in 1966 een imprimatur⁶ van kardinaal Cushing, aartsbisschop van Boston, Massachusetts. Metzger schreef vele van de rationalistische⁷ noten en drukte daarmee zijn redactionele stempel van goedkeuring op de rest. Deze noten beweren dat de Pentateuch “een matrix van mythe, legende en geschiedenis” is, die “vorm kreeg over een lange tijdsperiode” en die “niet gelezen moet worden als geschiedenis”. Van de wereldwijde vloed in Noachs dagen wordt gezegd dat die louter “traditie” is, gebaseerd op “overdreven versies van lokale stortvloeden”. Het boek Job wordt een “oud volksverhaal” genoemd. De verhalen van Elia en Elisa bevatten “elementen van legenden”. Jona wordt een “populaire legende” genoemd. Van de Evangelieën wordt gezegd dat ze gradueel vorm kregen na de dood van de apostelen. Ook wordt gezegd dat het boek 2 Petrus niet door Petrus geschreven werd.

Deze uitspraken zijn leugens van het ongelof. De Pentateuch werd geschreven door Gods hand en Mozes, en afgewerkt in de tijd van de 40 jaar omzwerving in de wildernis, honderden jaren vóór Samuël en de koningen. Het Oude Testament kwam niet gradueel voort uit een samenraapsel van mythen en geschiedenis, maar is geïnspireerde openbaring, afgeleverd aan heilige mannen van ouds door de Almachtige God. De Joden waren van bij de aanvang het “volk van het Boek”. De Joodse natie formeerde de Bijbel niet, maar de Bijbel formeerde de Joodse natie! Jezus Christus bevestigde de historiciteit van Jona. De historiciteit van Job wordt bekrachtigd door Ezechiël (14:14, 20) en Jakobus (5:11).

In Metzgers “Introductie van het Nieuwe Testament” in de *New Oxford Annotated Bible*, ontkent hij geheel de inspiratie van de Heilige Geest en beweert dat de Evangelieën samengesteld zijn uit materiaal dat bijeenverzameld werd uit mondelinge traditie. Hier zegt de Bijbel niets over, maar Jezus zegt ons duidelijk dat de Heilige Geest de apostelen zou leiden in alle waarheid (Johannes 16:7-15). De Evangelieën zijn goddelijke openbaring, niet zomaar wat toevallige schrijfsels of mondelinge traditie.

Christianity Today noemt Bruze Metzger een “gelovige geleerde”. In werkelijkheid is hij een ongelovige ketter. De andere vijf voorbeelden van “gelovige geleerden” in *Christianity Today* zijn Kevin Vanhoozer (Trinity Evangelical Divinity School), N.T. Wright (Lichfield Cathedral, Staffordshire, Engeland), Richard Hays (Duke University Divinity School), Ellen Charry (Princeton Theological Seminary), en Miroslav Volf (Yale Divinity School). Ze worden onder de aandacht gebracht in het omslagartikel: “De Nieuwe Theologen”, en dat ingeleid wordt met deze woorden: “Deze topgeleerden zijn gelovigen die tot de Kerk willen spreken”. Het artikel staat vol met hartstochtelijke prijzingen van deze geleerden, die “de dageraad van een nieuw tijdperk (new age) in religieuze geleerdheid vertegenwoordigen”. Zij zijn “denkers” die “de wacht houden”. *Christianity Today* houdt van hun “frisse benadering van oude kwesties”.

Ik geloof dat *Christianity Today* het juist heeft in haar beoordeling dat deze theologen “de dageraad van een nieuw tijdperk” vertegenwoordigen. Zij vertegenwoordigen de dageraad van een nieuw tijdperk van eindtijdse compromittering van de waarheid. De eeuwenoude afvalligheid, genaamd

⁶ Imprimatur (Latijn = het worde gedrukt), benaming voor het bisschoppelijk verlot dat in de Rooms-Katholieke Kerk nodig is voor het drukken van geschriften, zoals bijbelteksten en boeken over theologie, kerkgeschiedenis of kerkelijk recht, voorheen ook wel aangeduid met de term evulgetur (= het worde uitgegeven). (Encarta 2002).

⁷ Rationalisme: de menselijke rede is het centrum van alle werkelijkheid en de oorsprong der waarheid. Zie humanisme.

“het geheimenis van de wetteloosheid”⁸ werkt verder met zijn verraderlijk zuurdeeg om de weg voor te bereiden van de komende Antichrist. *Christianity Today* zegt dat deze nieuwe theologen “zich goed thuisvoelen in een pluralistische wereld”. Zij “hebben niet de bedoeling het liberalisme aan te vallen”. Zij beweren soldaten van Christus te zijn, maar zij zijn vrienden van de vijanden van Christus. Zij beweren christenen te zijn maar voelen zich comfortabel in deze boze wereld die in vijandschap is met God. In plaats van hun genegenheid op hemelse dingen te richten, bedenken zij de dingen van deze aarde (Kolossen 3:1-4). Zij verheugen zich in de ongelovige geleerdheid van deze tot de hel verdoemde wereld. Ik geloof dat Paulus en Jakobus hen beschreven hebben, meer dan 19 eeuwen geleden:

“Wees samen mijn navolgers, broeders, en let scherp op hen die zo wandelen zoals u ons tot een voorbeeld hebt. Want velen - ik heb het u dikwijls van hen gezegd en zeg het nu ook wenend - wandelen als de vijanden van het kruis van Christus; hun einde is het verderf, hun god is de buik en hun heerlijkheid is in hun schande; **zij bedenken de aardse dingen**” (Filippenzen 3:17-19).

“Overspelers en overspeelsters, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is?” (Jakobus 4:4).

Deze nieuwe theologen vertegenwoordigen een generatie van geleerden die (proberen te) beweren dat zij evangelischen zijn, maar zij geloven niet dat de Bijbel het onfeilbare Woord van God is, en zij werken comfortabel samen met modernisten die openlijk elk artikel van het christelijk geloof ontkennen. In feite voelen zij zich veel comfortabeler bij modernisten dan bij “conservatieven” die dogmatisch zijn over de Bijbelse waarheid.

Zo zegt b.v. het *Christianity Today* artikel over N.T. Wright dat hij “**buitengewoon vriendelijk [is] voor verscheidene leidende geleerden van het Jesus Seminar**”⁹. Dit zijn de goddeloze mensen die beweren dat Jezus Christus niet God is, niet de aan Hem toegeschreven wonderen deed, niet stierf voor de zonde van de mens en niet opstond uit de doden. Jesus Seminar-leider Marcus Borg, bijvoorbeeld, deed de volgende uitspraak in 1992:

“Ik zou willen betogen dat de waarheid van Pasen niet afhankelijk is van een lege tombe, of wat er ook gebeurd is met het lichaam van Jezus. ... Ik zie de christelijke traditie niet als exclusief waar, of de Bijbel als de unieke en onfeilbare openbaring van God. ... Het is historisch zinloos te zeggen: “Jezus werd gedood voor de zonden van de wereld”. ... Ik ben een van die christenen die niet gelooft in de maagdelijke geboorte, noch in de ster van Bethlehem, noch in de reis van de wijzen, noch in de herders die naar de stal kwamen, als feiten van de geschiedenis”. (Marcus Borg, Jesus Seminar, *Bible Review*, December 1992).

Wright is “buitengewoon vriendelijk” voor deze goddeloze mannen die de geesten van de mensen trachten te verwarren over de waarheid van het christelijk geloof. De Bijbel waarschuwt dat vriendschap met de vijanden van de waarheid Gods oordeel zal meebrengen:

“Een ieder, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beide de Vader en de Zoon. Indien iemand tot u komt, en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Wees gegroet. **Want die tot hem zegt: Wees gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken**” (2 Johannes 9-11).

Alhoewel Wright buitengewoon vriendelijk is voor ongelovige modernisten, is hij niet zo vriendelijk voor “conservatieve christenen”:

“Omdat Wright - zoals voor velen van de geleerden waarmee ik sprak - de meest verontrustende moeilijkheden liggen in hun verhouding met conservatieve christenen” (Tim Stafford, “The New Theologians”, *Christianity Today*, 8-2-1999, p. 45).

Deze slechte verhouding legt de ware natuur bloot van hun christendom. De Bijbel zegt: “Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn [= eens geworden zijn]?” (Amos 3:3).

⁸ 2 Thessalonicenzen 2:7.

⁹ Lees over dit afvallige genootschap van geleerden hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jesus-Seminar.pdf>.

Het antwoord is duidelijk. Wanneer mensen hun omgang kiezen, dan wensen zij samen te gaan met hen waarmee zij het meest overeenstemmen. Als ik een waar bijbelgelovig christen ben, dan ga ik van nature samen met echte bijbelgelovigen, en ben ik van nature in conflict met hen die zich verzetten tegen mijn geloof.

“Daarom heb ik alle Uw bevelen, van alles, voor recht gehouden; maar alle valse pad heb ik gehaat” (Psalm 119:128).

Als een man of vrouw zich aangetrokken voelt tot modernisten en andere ketteren, dan is dat omdat hij of zij een mate van sympathie koestert voor hun ongelooft.

Christianity Today erkent dat de onder de aandacht gebrachte geleerden geen echte bijbelgelovigen zijn. Beschouw de volgende uitspraak:

“[Richard Hays] verzet zich echter tegen elke poging om de divergente zienswijzen van nieuwtestamentische auteurs te harmoniseren. Dat betekent soms **dat hij het ene Evangelie tegen het andere opzet, zelfs concluderend dat het ene historisch accuraat is** wanneer het andere tegengesteld lijkt te lopen. **Hij is niet afgestemd op een begrip van de Schrift als zou die inerrant zijn**, niet omdat hij er moeite mee heeft in wonderen te geloven, of schriftuurlijke geboden te gehoorzamen, maar omdat hij denkt dat inerrantie als theorie ertoe neigt iemand blind te maken voor de realiteiten van de teksten zelf. Zijn versie van evangelisme - een meer Wesleyaanse zegt hij - is geïnteresseerd in de levende effecten van de Schrift, meer dan in theorieën van inspiratie” (p. 33).

Bemerk dat Hays niet gelooft dat de Bijbel inerrant (foutloos) is. Dit betekent dat hij gelooft dat er fouten in staan. Hij beweert dat de Evangelieën historische onjuistheden bevatten. Hij is zo'n briljant geleerde dat hij het ware Woord van God kan corrigeren. De vrome praat over meer geïnteresseerd te zijn in de levende effecten van de Schrift dan in theorieën van inspiratie, is een rookgordijn. Als de Bijbel niet het onfeilbare Woord van God is, maar een mengeling van waarheid en leugen, dan bezit de Bijbel geen gezag om tot het leven te spreken. Als de Bijbel vermengd is met menselijke fouten, wie kan ons dan onfeilbaar vertellen welke delen Gods Woord zijn en welke niet? De Bijbel maakt er aanspraak op het geïnspireerde Woord van God te zijn. Als dat niet zo is, dan is de Bijbel een leugen. De Bijbel staat vol met uitspraken zoals “Alzo zegt de HEERE”¹⁰. Dit verschijnt zo'n 2935 keer in het Oude Testament (volgens mijn telling). Jezus Christus leerde dat het Oude Testament onfeilbaar is. Hij zei dat de Schrift niet gebroken kan worden. De apostelen zeiden hetzelfde. Ik herhaal: als de Bijbel niet het onfeilbare Woord van God is, dan is hij een leugen en moet hij als zodanig verworpen worden.

Beschouw een ander voorbeeld van dit ongelooft in het *Christianity Today* artikel:

N.T. Wright “gelooft dat Jezus zijn leven bestemde voor dat moment in de geschiedenis, niet voor ‘tijdloze waarheden’” (p. 45) en “overbeschermend zijn voor bepaalde lezingen van de Bijbel kan tot afgoderij leiden” (p. 46).

Wright is verkeerd. Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, bestemde Zijn leven beslist voor tijdloze waarheden. Hij was de vleesgeworden Waarheid, en alles wat Hij deed en sprak waren tijdloze, eeuwige waarheden. Het is geen afgoderij de Bijbel te aanvaarden voor wat hij beweert te zijn: het onfeilbare Woord van God. Bijbelse fundamentalisten aanbidden niet de Bijbel als God, maar aanbidden de God van de Bijbel. Wright zou er goed aan doen het getuigenis van Psalm 138:2 te lezen en aanvaarden:

“Ik zal mij neerbuigen naar het paleis Uwer heiligheid, en ik zal Uw Naam loven, om Uw goedertierenheid en om Uw waarheid; want **Gij hebt vanwege Uw ganse Naam Uw woord groot gemaakt**”.

¹⁰ Letterlijk staat er: “Alzo zegt JAHWEH”. In de grondtekst staat voor de Godsnaam het Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan). Het bestaat uit vier tekens. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. Kenners menen dat het tetragram vocaal het best gereconstrueerd wordt als YAHWEH of JAHWEH.
יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

Het is de Almachtige God die Zijn Woord groot maakte vanwege Zijn Naam. Mensen zoals de geleerden die door *Christianity Today* verheven worden, die de Bijbel vermenselijken, onteren de God van de Bijbel.

Eén van de *Christianity Today* geleerden, Ellen Charry (die Karl Barth prijst), zegt dat zij zich geen evangelische wil noemen (p. 49). Zij is de enige van de bende die eerlijk is. Als men niet gelooft in de historische, evangelische leer, dan moet men niet tegen de waarheid in de naam willen dragen.

Vrienden, pas op voor het hedendaagse “evangelisme”. Het is doordrongen van ongelof, onder het mom van waarheid.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm